

[Rosendahl.]

Det er altsaa den Hurtigtogsforbindelse, vi har fra Esbjerg for alle de mange rejsende, der ikke kan komme med Lyntoget.

Hvad Lyntoget angaar, er der noget, jeg gerne vil have Opmærksomheden henledt paa. En rejsende beklagede sig forleden til mig over, at han var ude for at skulle have Pladsbillet til København, men kun kunde faa en Pladsbillet til Nyborg. I Nyborg var der altsaa en rejsende, der havde en Pladsbillet derfra og til København. Nu ser det besynderligt ud, for seks Minutter efter, at Lyntoget er kørt fra Korsør til København, gaar der et Hurtigtog til København fra Korsør. Det staar i Rejselisten, at Lyntoget er fortrinsvis for langvejs rejsende, og det er selvfølgelig ogsaa rigtigt, at saadan burde det være, men denne rejsende fra Esbjerg maatte pænt forlade Færgen i Korsør og gaa over i Hurtigtoget, medens den rejsende fra Nyborg tog Plads i Lyntoget og kørte med det til København. Det er dog meningsløst, at man kan faa Pladsbillet fra Nyborg til København i et Lyntog fra Vestkysten, naar der seks Minutter efter Lyntogets Afgang fra Korsør gaar et Hurtigtog her til København.

Jeg vil meget bede den højtærede Trafikminister om at se paa dette, for det finder jeg ganske meningsløst. Jeg maa give den rejsende Ret i, at det var mere rimeligt, om den rejsende fra Nyborg tog med Hurtigtoget, saa vi fra Vestkysten kunde fortsætte.

Dernæst vil jeg gerne omtale de Ødelæggelser, Tyskerne har foretaget paa Fanø. De har jo huseret slemt her i Landet rundt omkring, men jeg tror ikke, der er ret mange Steder, hvor Tyskerne har lavet saa megen Ravage, som de har lavet paa Fanø, særlig ved Rindby Strand — det er der, hvor alle Arbejderne og Tjenestemændene har deres Sommerhuse; de har vist ikke ødelagt saa meget ved det, vi kalder Badet, det er mest ved Rindby Strand. Der har de dels fuldstændig fjernet Sommerhusene eller ogsaa ganske ødelagt dem. De paagældende, der er Smaafolk, er meget kede af disse Ødelæggelser, og de er nervøse for, hvorledes det skal gaa med de Erstatninger, der er stillet dem i Udsigt for de ødelagte Sommerhuse. Det er nu lang Tid siden, der blev optaget Skøn over Ødelæggelserne, men man har endnu ikke hørt noget derom. Mange af disse Mennesker kan skaffe Materiale til Reparation og Genopbygning af Sommerhusene, saaledes at

saa snart Erstatningerne kommer i Orden, kan der blive skaffet Arbejde til adskillige arbejdsløse. De paagældende ønsker selvfølgelig, at Erstatningerne bliver ydet saa betids, at Sommerhusene kan blive færdige til Sommer. Nu er Fanø blevet erklæret fri for Miner, saaledes at man igen kan færdes derovre. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Minister, der har med disse Ting at gøre, at Sagen bliver fremmet, og at Erstatningerne bliver ydet saa hurtigt som muligt.

Til sidst skal jeg omtale et Spørgsmaal — jeg ved ganske vist ikke, om det hører hjemme her paa Talerstolen, det er Spørgsmaalet om de Medlemmer her i Tinget, som hører daarligt, og det gør jeg. Der er andre end mig, der hører daarligt, f. Eks. det ærede Medlem Hr. Erik Appel. Det er ikke rart at sidde heroppe paa Forundringsstol for at høre alt, hvad der bliver sagt. Naar man hører daarligt, men ikke saa daarligt, at man skal bruge Høreapparat, bliver man stadig af Specialisterne henvist til Mundaflæsning, men man kan ikke sidde i Baggrunden af Salen og foretage Mundaflæsning. Jeg kunde derfor ønske, at der blev stillet Apparater op paa de Pladser, hvor de Medlemmer, som hører daarligt, sidder. Ganske vist kan det jo se ud, som om det er rystende ligegyldigt, om man hører, hvad der bliver sagt her i Salen, i alle Tilfælde at dømme efter det Antal Tilhørere, der almindeligvis lytter her, men naar man nu gerne vil høre, saa ligger det vel i, at man hører daarligt. Jo daarligere man hører, des ivrigere er man vel efter at lytte efter, hvad der bliver sagt. Jeg ved ikke, hvorledes det kan ordnes, men man kunde maaske ordne det paa samme Maade som i Kirkerne, hvor der paa Pladserne er blevet installeret Høreapparater.

Som sagt, det kan se ud, som om det er ligegyldigt, hvad der siges her, man kan læse sig til det bagefter. Det er for saa vidt rigtigt, men alligevel, her i Salen, hvor maaske ikke Landets viseste Kvinder og Mænd, saa dog de udkaarne taler, her skulde man jo gerne høre, hvad der bliver sagt.

Spørgsmaalet maa være noget for Partiet Venstre og dermed for den høje Regering. Fra den Side mente man jo med den højtærede Statsminister i Spidsen, at for at kunne kaares til dette høje Ting og for at kunne tale med her skulde man helst være hvidhaaret, og Forholdet er jo det, at med de graa og de hvide Haar